

VALKEAKOSKEN FILATELISTIT 70 VUOTTA

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 4/2017, NRO 24

FORSSAN PYHÄINPÄIVÄN MYYNTITAPAHTUMA

HÄMEENLINNAN KERHON
80-VUOTISJUHLAT

SUOMI SATA VUOTTA – ITSENÄISTYMINEN

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ
KARI TAPOLA

Tavastforum-postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kevätkausi 2018 16.1., 30.1., 13.2., 27.2., 13.3., 27.3., 10.4., 24.4., 8.5., 22.5.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevätkausi 2018 17.1., 31.1., 14.2., 28.2., 14.3., 28.3., 11.4., 25.4., 9.5., 23.5. ja kesäkokous torstaina 7.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 2018 10.1., 24.1., 7.2., 21.2., 7.3., 21.3., 4.4., 18.4., 2.5., 16.5., 30.5.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17, kokouspaikka Turengin työväentalo, Kauppakuja 16.

Kevätkausi 2018 17.1., 31.1., 14.2., 28.2., 14.3., 28.3., 11.4., 25.4., 9.5., 23.5.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, varsinainen kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Kevätkausi 2018 9.1., 23.1., 6.2., 20.2., 6.3., 20.3., 3.4., 17.4., ei vappuna, 15.5., 29.5.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevätkausi 2018 tammi-toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait kello 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filatelisestä aiheesta.

Kevätkausi 2018 11.1., 25.1., 8.2., 22.2., 8.3., 22.3., 5.4., 19.4. ja 3.5.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

Ahvenanmaan julkaisuja vuonna 2018

Tavastforum-lehden tulevaisuudesta

Syyskausi on ollut täällä Hämeenlinnassa ja muualla todella kiireistä aikaa. 80-vuotisjuhlastamme alkaen on ollut runsaasti tapahtumia meillä ja muualla. Hetkittäin jo mietimme, että miten aktiivit kerholaisemme jaksavat olla toteuttamassa tätä kaikkea. Jostain syystä kaikki on sujunut kuitenkin hymyssä suin ja vailla ongelmia. Lämmin kiitos jokaiselle puurtajalle jokaisessa kerhossa!

Tavastforumin toimituskunta kokoontui lokakuun lopussa tavanomaiseen toimituspalaveriinsa tätä numeroa suunnittelemaan. Kokouksen ensimmäisenä asiana oli kysymys lehtemme tulevaisuudesta. Olemme jo pidempään pohtineet Lauri Poroputaan kanssa, että asiasta pitää keskustella ja yrittää löytää ratkaisuja hiljalleen syntyneisiin ongelmiin.

Ensimmäinen huolenaiheemme on ollut se, että olemme menettäneet joitakin materiaalin tuottajiamme eli kirjoittajiamme eikä uusia tunnu löytyvän. Näin Lauri ja minä kannamme yhä suuremman vastuu siitä, että lehden joka numeroon saadaan riittävä aineisto. Tästä alkaa syntyä taakka varsinkin siksi, että meillä on eräitä muitakin tehtäväkenttiä. Niinpä me haluaisimme, että saisimme uusia kirjoittajia ja enemmän myös toimituksellisia juttuvinkkejä.

Tätäkin lehteä tehdessämme olen ajatellut, että millä saisimme esimerkiksi meidän tutkivia filatelistejamme kirjoittelemaan silloin tällöin muutaman rivin siitä, mitä he ovat löytäneet. Mielessäni on vaikkapa Aaltosen Esan ajatukset siitä, että meidän pitäisi kaiken aikaa jakaa sitä, mitä harrastuksemme parissa näemme, koemme ja löydämme. Toisin sanoen jakaa tietoa, joka tukee ja rohkaisee toistenkin keräilyä. Tähän on vielä lisättävä se, että tiedän kerhoissamme olevan näyttelyfilatelistiemme lisäksi paljon muitakin tutkivia keräilijöitä ja olen varma siitä, että heilläkin on paljon löytöjä ja jaettavaa.

Toinen huoli on jatkuvasti nousevat lehden kustannukset. Painatuskustannukset nousevat tasaisesti. Posti nostaa kaiken aikaa jakelukustannuksia. Mainoksia on vaikea saada menneiden vuosien mallin. Tästä esimerkkinä olkoon se, että paikallisten erilaisten yhtymiin kuuluvien yritysten mainonta on siirtymässä ja siirtynyt enenevässä määrin pääkonttoreiden hoitoon, jolloin paikallisen tason toimijoiden kädet sidotaan ja sen seurauksena menetämme mainoksia. Tarvitsemme niitä lisää, koska lehden kustannukset jäsentä kohden ovat vaarassa nousta yli kipurajan.

Näiden tosiasioiden perusteella toimituskunta päätti kokouksessaan, että ensi vuonna Tavastforum ilmestyy kolme kertaa. Vuoden aikana kuunnellaan palautetta ja seurataan, miten toimituksellinen toiveemme hahmottuu.

Leppoisaa Joulun odotusta kaikille!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 4/2017, KUODES VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelitit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 1/2018 viimeistään 6.3.2018.

Lehti ilmestyy vuonna 2018 kolmena numerona: maaliskuussa, elokuussa ja joulukuussa.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Kerhojemme keräilijöitä Kari Tapola

Forssan Filatelistikerhoa on johtanut vuodesta 2004 alkaen Kari Tapola. Kari on aito forssalainen. Ammatikseen hän sanoo yrittäjän. Hän on mies, jolla näyttää olevan uskomaton määrä energiaa. Siksi monitouhuisen miehen hänessä kohtasin.

Tapasimme tätä haastattelua tehdesämme aluksi hänen hallillaan, jossa ovat muun muassa Suomen Filatelistiiliiton näyttelykehykset varastoituna ja Karin hoidossa. Näyttipä joillakin hyllyillä olevan myös hänen filateelista materiaaliaan pahvilaatikkokaupalla. Halli oli tupaten täynnä tavaraa. Olisi helppoa kuvitella, että se merkitsee samalla täydellistä sekasortoa, mutta paikat olivat hämmästyttävän hyvässä järjestyksessä. Mutta paljon muutakin näin.

Hallin ulkopuolella oli merkkejä siitä, että joulusta kuusikauppaa varten olivat valmistelut käynnistyneet. Kari viljelee kahdessa paikassa jouluksia ja myy niitä hallinsa pihalla ja taitaa saada kaverikseen Olli Saarisen omine kuusineen.

Sisällä hallissa oli kasa ilotulitukseen tarvittavia rakennelmia. Tarkemmin katsoessa niiden putkiin oli viritetty seuraava lähipäivinä tapahtuva ilotulitus. Kari taitaa olla tässä asiassa todellinen ammattilainen. Hän on järjestänyt yli 300 näytösilotulitusta, voittanut pronssia ilotulituksen SM-kisoissa Skystarin joukkueessa ja kaksi kultamitalia ilotulittamisen SM-kisoissa.

Yhdessä paikassa oli grillausvälineitä ja kahvinkeittovarusteita, toisaalla isoja telttoja ja muuta tarvittavaa rekvisiittia juhlien järjestämiseen. Kari ei hyväksynyt ajatusta pitopalvelusta, mutta makkarapaistotilanteita, joissa on mennyt yli 30 000 grillimakaraa ja kahvituksia hän kuitenkin on järjestänyt ja järjestää sekä vuokraa välineitä juhlijaille.

Puuntyöstöön ja muuhun touhuamiseen käytettäviä koneita löytyi hallista

Kari Tapola on monipuolinen ihminen niin arkielämässään kuin keräilijänäkin. Hän on erikoistunut uudempien käyttösarjojen keräämiseen, tutkimiseen ja esittämiseen. Hän on saanut muun muassa suuren vermeilin eurooppalaisella tasolla mallin 1954 kokoelmallaan.

kelvollinen määrä. Kari on koko ikänsä näyttänyt tekevän käsillään kaikenlaista. Idearikkaana miehenä hän on työstänyt puusta erilaisia koruja, kaikenlaisia liikelahjoja ja monenlaista muuta. Hallissa oli myös kasapäin erään firman energiajuomia, joiden alue-edustajana hän toimii.

Lopuksi Kari kaivoi lasivitriinistä parhaan kirpputorilöytönsä. Hän oli ostanut kolmella eurolla moitteettoman pakeliittisen tuhkakupin näköisen esineen, jonka reunalla istui Michelin-ukko. Hänen poikansa olivat netin kansainvälisiltä myyntisivuilta löytäneet saman esineen ei ihan priimakuntoisena, josta joku kehtasi pyytää lähes 150 dollaria.

Käyttösarjojen kerääjä ja tutkija

Postimerkkeilyn pariin Kari ajautui ensimmäisen kerran kouluaikana. Hän keräsi kaverinsa kanssa suomalaisia merkkejä. Kaupasta sai ylänurkkaisia merkkejä muutamalla markalla ja pojat seurasivat niiden hintakehitystä kirjaston postimerkkiluetteloista. Vähitellen keräily sitten jäi.

Myöhemmin vuonna 1986 Uponorin yövuorossa Heikki Haapaviita näytti Karille Tanskasta Nordfrimilta tilaamiansa merkkejä. Kari tilasi muutaman erän samasta paikasta ja sai halvalla paljon merkkejä kaikkialta maailmasta. Siitä keräily taas lähti liikkeelle.

Kari meni eräänä iltana Fors-

Kolmen euron kirpparilöytö, vastavasta on pyydetty 150 dollaria netin myyntisivuilla.

san Filatelistikerhon nuorisokerhon kokoukseen katsomaan ja jäi saman tien myös aikuisten kokoukseen. Hän voitti illan arpajaisissa heti jotakin ja oli välittömästi koudessa. Keräily on kiinnostanut häntä aina ja nyt alkoi tosissaan filatelistin taival. Hän keräsi alkuun kaikkea Suomen filateliasta; merkkejä, numerokuusiloita, ensipäivänkuoria, muita postilähetyksiä ja niin edelleen.

Kari kuunteli Pertti von Hertzenin tarinoita mallin 17 keräilystä ja innostui Saarismallista. Mukaan tuli malli 30 ja kaikki muutkin käyttösarjat. Käyttösarjat siksi, että seurattessaan niiden merkkien hintakehitystä, hän huomasi, että niiden arvot nousivat.

- Laskin, että jos joskus kokoelmia pitää realisoida, niin käyttömerkeillä voisi saada jotakin Kari sanoo.

Kustakin käyttömerkkimallista hän on kerännyt numerokuusiloita, arkkeja, postilähetyksiä ja valtavien määrän merkkejä. Kaikkia hän on myös tutkinut aitona filatelistina. Saarismalli jäi pian pois, koska hän koki sen jollakin tapaa hankalaksi. Kaikista malleista hän on myös rakentanut kokoelmia, joita on sittemmin myynyt pois.

Tänä päivänä jatkuvan kehittämisen kohteina ovat kokoelmat mallista 54 ja mallista 90 maakuntakukat, joilla hän on osallistunut myös lukuisiin

Arvo-lähetys Forsasta Hämeenlinnaan kauppias Novoschiloffille. Kuorella oleva Forssan leima 18.8.87 on myös tämän lehden kannessa olevassa Tavasforum-tunnuksessa.

näyttelyihin kotimaassa ja ulkomailla. Ensimmäinen mallin 1954 kokoelma oli esillä 2002 Tavastex-näyttelyssä Hämeenlinnassa, se tuotti hopean 65 pisteellä. Tuolloin Esa Aaltonen ja Markku Koivuniemi kannustivat häntä jatkamaan. Maakuntakukat olivat ensi kerran näyttelyssä 2010 Lahden Lapoex-näyttelyssä, josta tuli hopea 71 pisteellä. Kari on ainoa keräilijä, joka on rakentanut tästä aiheesta näyttelykokoelman.

Tunnettu Karin miehenä, joka tuo kokoelmiaan esille vain sellaisiin näyttelyihin, joissa ne arvostellaan. Hän haluaa saada palautetta ja neuvoja tuomareilta voidakseen kehittää kokoelmiaan edelleen. Kokoelman pitää olla parempi seuraavassa näyttelyssä. Tässä asiassa poikkeuksen tekevät vain oman kerhon näyttelyt.

Kari näytti minulle Finlandia 2017 -näyttelyssä olleen mallin 54 kokoelmansa kehyskuvat, joihin hän oli heti näyttelyn jälkeen merkinnyt, mitkä kokoelmalehdet poistetaan ja mitkä saavat jäädä seuraavaan näyttelyyn. Jokaiseen näyttelyyn kokoelma muokataan uudelleen. Eli hänellä on selvät suunnitelmat kokoelman kehittämiseksi. Tavoitteena on kulta seuraavassa kansallisessa näyttelyssä.

Kokoelmistaan puhuessaan Kari

käyttää termiä varaosavarasto. Hän hankkii kokoelmiinsa jatkuvasti uutta materiaalia ja muodostaa siitä tuon varaosavaraston, josta nostaa aineistoa kokoelmalehdille ja siirtää niistä poistettavat kohteet varastoon. Hän on tarkka vaikutelmista ja asettelusta lehdillä:

- Kun vaihdan kokoelmaan esimerkiksi kuusiloita, tarvitsee olla ylä- tai alareunakuusiloita kunkin tarpeen ja estetiikan mukaan.

Niitä löytyy varaosista. Toinen pikku piirre on se, että käyttösarjojen postilähetyksissä hän on hyljännyt kokonaan juhلامerkki-sekapostitteet. Lähetyksissä pitää olla vain sarjan omia merkkejä, mikäli ikänä sellaisen lähetyksen löytää. Loistoleimaiset merkit hän on joutunut kaikki ostamaan erikseen ja Helsinki-leimoja hän ei mielellään ota kokoelmiinsa.

Kun kuuntelee Karin tarinoita mallista 54, alkaa vähitellen valjeta, että hän on tehnyt valtavien työn vuosien varrella sen parissa. Hänellä on pohjattomasti tietoa ja paljon omia tutkimustuloksia, joita ei toistaiseksi ole julkaistu missään. Olen yrittänyt saada häntä tulemaan Hämeenlinnan kerhoon esittelemään löytöjään, mutta tähän asti tuloksetta. Hän vetoaa siihen, että ensin pitää saada jäsenettyä

selvästi itselle asiat ja sitten on aika tulla. Karilla on selvä tarve jakaa aikaan omia tutkimustuloksiaan.

Tulevia hankkeita

Esa Merilä teki vuosia sitten kirjan Forssan-Tammelan leimoista ja ”määraisi” Karin jatkamaan leimojen keräämistä ja asioiden selvittämistä ja kirjan kehittämistä. Tässä on yksi projekti, jonka äärellä hän on tehnyt työtä ja aineistoa on kertynyt itse hankittuna ja muilta saatuna. Kirjan uusi versio pitäisi saada tehtyä ennen pitkää.

Ehkä tässä uskaltaa kertoa senkin, että LaPen seuraava ’Suomi erikoisluettelo’ on joskus tulossa. Siihen odotetaan monenlaisia tutkimustuloksia, jotta se julkaistaisiin. Karilta odotetaan malliin 54 ja maakuntakukkiin liittyviä tutkimusraportteja tuohon luetteloon. Huhujen mukaan eräiltä muiltakin alueemme filatelisteilta odotetaan samankaltaista panostusta.

Karilla on tekeillä paljon muutaakin. Hän on luvannut rakentaa muun muassa kolme yhden kehyksen postikorttikokoelmaa. Aiheina ovat jostakin syystä ilotulitus, joulukinkku ja nokipannukahvit. Hän esitteli myös tarrarullamerkkien kotelokokoelman, josta aikoo rakentaa yhden kehyksen esillepantavaa.

Karilla on myös 16 postilähetystä 50 markan Karhu-merkistä. Siitäkin syntynee ennen pitkää kehyksen kokoelma. Mitä kaikkea muuta lie miehen mielessä rakenteilla?

Tämän lehden kannessa oleva Forssan leima on muuten Karin kokoelmista.

Timo Lilja

Postikortti Japanin Osakasta 14.4. 1913 Siperian kautta Forssaan, minne se saapui 2.5.1913. Tällaisiakin Kari kerää.

Kari Tapola tunnetaan uudempien käyttösarjojen esittäjänä. Yksi osa niitä ovat vuoden 1990 sarjan maakuntakukkamerkit. Ohessa Kangasvuokkotarramerkkien siirtymiä ja hammaste-erikoisuuksia.

Kari Tapola on luvannut tehdä yhden kehyksen kokoelmat yllä olevien korttien aiheista, ne kaikki liittyvät myös hänen töihinsä.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 80-vuotisjuhla

Hämeenlinnan Postimerkkikerho vietti 80-vuotisjuhliaan 15.9. 2017 Hämeenlinnan Raatihuoneella. Juhlaan kuului cocktail-tilaisuus palkintojenjakoineen ja 40 kehyksen näyttely, joka oli yleisölle avoinna perjantaina ja lauantaina 15.–16.9. Juhliin oli kutsuttu kerhon jäsenten lisäksi Hämeenlinnan kaupungin, Filatelistiliiton ja lähiseudun kerhohen edustajia.

Illanvieton aloitti kerhon puheenjohtaja Timo Lilja toivottamalla yleisön tervetulleeksi. Sitten kuultiin Jukka Salmisen laulamana säveltämänsä ja sanottamansa 'Postimerkkilaulu'.

Hämeenlinnan kaupungin puolesta kerhoa onnitteli kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Sari Myllykangas. Filatelistiliiton tervehdyksen toi puheenjohtaja Klaus Juvas, joka jakoi myös Lasse Nortesuolle myönnetyn Pro Philatelia -mitalin isona hopeana, Lasse on ollut kerhon jäsen jo 61 vuotta.

Tämän jälkeen oli vuorossa lähikerhohen tervehdykset: Riihimäeltä, Forssasta, Valkeakoskelta, Janakkalasta, Lahdesta, Tampereelta ja Etelä-

Soili Rätteli kutsuttiin Hämeenlinnan Postimerkkikerhon kunniajäseneksi kerhon 80-vuotisjuhlassa. Taustalla "vaanii" Raatihuoneen koristeena ollut suuri Sibelius-kuva.

Hämeen numismaatikoista. Onnitteluviestin lähetti Lehdon liikenne.

Lauri Poropudas kertoi kirjoittamastaan ja juhlaan ilmestyneestä kerhon historiikista. Kirja sisältää myös matrikelin kaikista kerhon jäsenistä kautta aikain.

Postimerkkikerhon omat mitalit

jakoivat Timo Lilja ja varapuheenjohtaja Antero Lähteenmäki. Mitalin sai kaikkiaan 33 henkilö, lisäksi 30 vuotta kerhon aktiivina jäsenenä ollut Soili Rätteli kutsuttiin kerhon kunniajäseneksi.

Ohjelman päätti yhteisesti laulettu 'Postimerkkilaulu'. Loppuilta kului tarjottavaa nauttien, seurustellen ja kokoelmia tarkastellen.

Kerhon oman mitalin jakoperusteena oli muun muassa pitkä jäsenyys kerhossa ja aktiivisuus. Mitalin, jonka suunnitteli 1972 Raimo Heino ja joka toimi TAVASTEX-72-näyttelyn mitalina, saivat: Pertti von Hertzen, Kalevi Jalonen, Hannu Kaskela, Jukka Koljonen, Kari Kontiokoski, Leo Konu, Aapo Korte, Liisa Kuuri-Riutta, Kari Kuusisto, Esa Kärkäs, Kari Laakso, Timo Lilja, Kaj Manninen, Markku Mälkönen, Vilho Niemi, Väinö Nikkinen, Ahti Paavola, Matti Parkkonen, Kalle Pispa, Lauri Poropudas, Jani Rantala, Soili Rätteli, Seppo Saari, Aimo Salonen, Erkki Salotaipale, Henri Seulanto, Aarno Siltakorpi, Reijo Siltanen, Seppo Talvio, Asko Tyvelä, Pentti Virta, Seppo Visala ja Paula Vuorela.

Kerhon 80-vuotisjuhlassa jaettiin Hämeenlinnan Postimerkkikerhoa kotikerhona pitävälle ansioituneille ja pitkäaikaisille jäsenille erityinen 80-vuotismitali, kuvassa paikalla olleet mitalin saajat.

Lasse Nortlesuo sai tilaisuudessa Filatelistiliiton ison hopeisen Pro Phitateliala -mitalin, jonka luovutti oikealla oleva liiton puheenjohtaja Klaus Juvas. Vasemmalla Lassen kanssa keskustelemassa Pekka Salmela. Lasse on ollut kerhomme jäsenen toiseksi pisimpään kohta 62 vuotta, parin vuoden päästä hänestä tulee pitkäaikaisin jäsenemme.

Valkeakosken kerhon puolesta onnittelut toi Heikki Heino.

'Postimerkkilaulun' säveltäjä Jukka Salminen säesti ja johti yhdessä esitetyn laulun.

Pekka Taitto esitti Lahden Postimerkkikerhon onnittelut, Kari Salonen puolestaan Tampereen Filatelistiseuran ja Kari Lindholm Riihimäen Postimerkkeilijäin puolesta – kannessa oleva "kilometritoplan" pätkä oli Riksun lahja.

Seppo Vaahtera ja Kari Tapola toivat forssalaisten onnittelut. Hämeenlinnan kaupungin puolesta kerhoa onnitteli kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Sari Myllykangas ja Janakkalan kerhon puolesta Kari Bister.

Raatihuoneen juhlasali ennen juhlaa. Tilaisuuden maistuvista tarjoiluista vastasi Pirjo Päivärinnan Maunviljelijät-yritys.

Malja 80-vuotiaalle!

Matti Parkkonen, Marjatta ja Vilho Niemi toivat Etelä-Hämeen Numismaatikkojen onnittelet.

Juhlassa julkistettiin myös postimerkkikerhon historiikki-matrikkeli.

Postimerkkikerhon puheenjohtajia ryhmäkuvassa, vasemmalta Timo Lilja, Ahti Paavola, Seppo Talvio ja Hannu Kaskela.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 80-vuotisnäyttelyn kokoelmat 2017

Kalevi Ala-Kotila: 'Jaana Aalto, kortteja Hämeenlinnasta ja ympäristöstä'

Hannu Elo: 'Hämeen läänin vanhoja paikkakuntaleimoja'

Anssi Forsblom: 'Käyntikorttivalokuvien taustat'

Heikki Heino: 'Thure Hindströmin piirtämiä Hämeen kirkkoja postikorteilla'

Pauli Ihämäki: 'Viipuri' ja 'Eurooppa toisessa Maailman-sodassa 1939–1945'

Markku Koivuniemi: 'Mouhijärvi' ja 'Mouhijärvi postikorttien kertomana'

Kari Laakso: 'Hämeenlinnan ilmakuvia', 'Onko Hämeen linnassa haamuja' ja 'Hugo Trentzschin propagandakortteja'

Pirkko Leppänen: 'Pitsi-inhosta pitsinnypläykseen'

Antero Lähtenmäki: 'Suomen suurruhtinaskunnan postimerkit ja automobiilit Hämeenlinnan seudulla ja muualla Etelä-Suomessa'

Reijo Myller: 'Postimerkit postikorteilla'

Lasse Nortesuo: 'Olympialaisten nykyaikainen viisiottelu 1952 Hämeenlinnassa'

Ahti Paavola: 'Sirkka Sari – Aulangon savupiipun tragedia 30.7.1939'

Matti Parkkonen: 'Hämeenlinnan rautatieasemaraken-nuksista' ja 'Enok Rytönen kirjakauppias ja valokuvaaja'

Kalle Pispä: 'Äitienpäivä korttitaiteilija Martta Wendelinin piirtämänä' ja 'Hämäläisiä helmiä'

Soili Räteli: 'Kissojen Maailma'

Olavi Sahlbergin muistokokoelma: 'Ranskan 1849 ilmestynyt Ceres-merkki muiden postimerkkien esikuvana'

Seppo Salonen: 'Janakkalan leimoja' ja 'Janakkala – my home region – lisää postileimoista'

Martti Vuorivirta: 'Postikorttitaiteilijoita'

Korjauksia ja lisäyksiä historiikkiin ja edellisen Tavastforum-tietoihin

Ensin pahoittelut siitä, että Julius Höglundin kuva puuttui perustajajäsenistä. Tokihan käytössä oli myös **Julius Höglundin** kuva, kun se on julkaistu historiikkissakin. Mutta kun tarpeeksi paljon tekee pitkiä päiviä, ei pää enää toimi, kuten pitäisi, eli ei muista tai hoksaa kaikkea. Höglundin kuva ohessa.

Sitten hieman lisätietoa **Osmo Selinheimosta**, ja yksi korjaus siihenkin. Hän ei perustanut Forssan Postimerkkikerhoa, vaan herätti 1932 perustetun kerhon uudestaan eloon 1940, ja toimi sen puheenjohtajana.

Selinheimo lähti kansalaissotaan 16-vuotiaana koululaisena Mikkelistä, missä juristi-isä toimi lääninsihteerinä. Sodan jälkeen hän olisi halunnut metsänhoitajaksi, mutta kun ei ollut varaa opiskeluun, niin hän menikin kadettikouluun, sen toiselle kurssille – siellä kun opiskelu oli ilmaista ja sai vielä täyden ylöspidonkin. Hämeenlinnaan Selinheimot tulivat 1936, ja täältä he muuttivat Forssaan 1940. Suomen Postimerkkeilijäyhdistysten Valtuuskunnan hallitukseen Selinheimo kuului vuosina 1937–39.

Sodan jälkeen, kun valtio lakkautti suuren määrän upseerien virkoja, joutui Selinheimokin lakkautuspalkalle, mikä ei tahtonut riittää perheen elättämiseen. Niinpä hän joutui myymään postimerkkinsä 1945, ostajina olivat E.A. Hellman, joka tuolloin asui myös Forssassa, ja vaasalainen postimerkkikauppias.

Oheisessa kortissa nähdään Mannerheim ja Selinheimo ja 2-vuotias Klaus Selinheimo, joka lähetti kortin ja antoi lisätiedot isästään.

Perustajajäsen **Osmo Rysästä** meillä oli historiikin matrikkeliinsa vain nimi ja jäsenyysvuodet. Nyt Osmon poika Pekka antoi hieman lisätietoja isästään. Osmo Rysä, vuoteen 1928 Ryselin, syntyi Kemissä 19.4.1904 ja kuoli Oulussa 10.12.1985. Hänen isänsä oli majuri. Osmo kirjoitti yli-

Julius Höglund, perustajajäsenen numero 5.

oppilaaksi Oulun Lyseosta 1924, kävi kadettikoulun 1925–27 ja sotakorkeakoulun 1937–39. Hämeenlinnassa Osmo Rysä toimi puolustusvoimain koirakoulun johtajana. Hän meni naimisiin 1935 Maija-Liisa Kestilän kanssa 1935 ja perhe asui Suomen kasarmilla. Armeijauran jälkeen Osmo Rysä toimi hotelli Pohjanhovin johtajana 1960–67. Ohessa myös Osmo Rysän kuva.

Perustajajäsenen numero 9 oli **Olavi Arimo** (18.5.1913–20.12.2006), josta matrikkeliinsa on myös vain hyvin vähäiset tiedot. Arimo syntyi Kanga-

Osmo Rysä, perustajajäsenen numero 7.

Olavi Arimo, perustajajäsenen numero 9.

salla ja kirjoitti ylioppilaaksi Tampereen lyseosta 1932. Hän suoritti varusmiespalvelun jääkärikykistöröykmentissä Hämeenlinnassa. Kadettikoulusta hän valmistui 1935. Hän palveli sotien aikana tykistössä yleten majuriksi ja toimien vuodesta 1943 lähtien tykistöryhmän Arimo komentajana. Sodan jälkeen hän sai tehtäväkseen varastoida aseita Porin suojeluskuntapiiriin alueelle, mistä hänet tuomittiin asekkentään osallisena vankeuteen. Vaki- naisesta palveluksesta erottuaan 1952 hän toimi vakuutusyhtiö Pohjolassa vuoteen 1978 saakka.

Satavuotiaan Suomen historiaa – itsenäistyminen

Suomi itsenäistyi vuonna 1917. Itsenäistymiseen johtaneet tapahtumat voidaan kuitenkin katsoa alkaneen jo paljon ennen tätä. Jo ennen 1800-luvun puolta väliä Lönnrot ja Runeberg loivat ihannekuvan Suomesta ja Suomen luonnosta. Vänrikki Stoolin Tarinat ja Kalevala loivat pohjan suomalaiselle kulttuurille sekä J. V. Snellman, joka vaikutti vahvasti siihen, että suomenkielinen väestö alkoi vaatia kielellisiä oikeuksiaan.

Snellman oli vahvasti vaikuttamassa myös siihen, että vuonna 1860 Suomi sai oman rahayksikön, markan. Nopeasti otettiin käyttöön myös markka-arvoiset kolikot ja setelit sekä postimerkit. Marraskuussa 1905 suurlakon alkaessa kansallismieliset vaativat Venäjän sorron lopettamista ja yhteiskunnallisia uudistuksia. Väijäjoukot nostivat leijonalippuja salkoihin sekä lauloivat Maamme-laulua.

Suomen säätyvaltiopäivät kokoonoutuivat säännöllisesti vuodesta 1863. Vuonna 1906 tehtiin eduskuntauudistus, jossa syntyi Suomen yksikamarinen eduskunta, jonka vaalit olivat yleiset ja yhtäläiset. Tämä tarkoitti sitä, että kaikki saivat äänestää, eivätkä vain aatelisto, myös naiset saivat äänioikeuden. Tämän myötä Suomesta tuli kolmas maa maailmassa ja ensimmäinen Euroopassa, jossa myös naisilla oli oikeus äänestää.

Naiset pystyivät myös asettumaan ehdolle eduskuntavaaleissa ja ensimmäisissä Suomen eduskuntavaaleissa 1907 valittiinkin maailman ensimmäiset naisparlamentaarikot. Vuoden 1907 vaaleissa sosiaalidemokraatit ottivat ällistyttävän vaalivoiton – he saivat 80 paikkaa eduskuntaan. Tämä oli osoitus siitä, ettei pelkkä kansallisuusaate kuitenkaan riittänyt kansalle.

Toinen sortokausi ja ensimmäinen maailmansota sai kuitenkin eri aktivistiliikkeet yhdistymään ja he ottivat päämääräkseen Suomen täydellisen irrottamisen Venäjästä. Venäjän ensimmäisessä maailmansodassa

Postiosoitus, joka leimattu 4.1.1918 Rääkkylässä ja siinä käytetty kaksi 20 pennin kotkamallin merkkiä sekä saarismallin 10 pennin merkki.

kärsimät tappiot johtivat sisäiseen kaaokseen, joka johti lopulta Helmeen vallankumoukseen ja kei-

sävalta kaatui. Venäjän väliaikainen hallitus nimitti Suomeen uuden senaatin. Tilanne nähtiin Suomessa

Itsenäisyysseminaatti, joka joulukuun 4 p:nä 1917 antoi Suomen itsenäisyysjulistuksen. Keskellä senaatin puheenjohtaja P. E. Svinhufvud, vasemmalla senaattorit E. Y. Pehkonen, Juhani Arajärvi, Arthur Castrén, Jalmar Castrén, E. N. Setälä, Kyösti Kallio, Onni Talas, Heikki Renvall, Alexander Frey ja O. W. Louhivuori.

Mannerheim – valkoinen kenraali hevosen selässä postikortilla. Mannerheim oli myös Suomen toinen valtionhoitaja.

perustuslaillisenä kriisinä ja koettiin, että vallan pitäisi olla Suomen eduskunnalla eikä Venäjän väliaikaisella hallituksella.

Maaliskuussa 1917 Siperiaan karkotetun Pehr Evind Svinhufvudin

kotiinpaluun kunniaksi järjestetyissä juhlallisuuksissa tuli ensi kerran julkisesti esiin ajatus Suomen täydellisestä vapaudesta ja itsenäisyydestä. Heinäkuussa 1917 hyväksytyllä valtalaillla Suomen eduskunta julistautui kor-

keimmaksi valtiomahdiksi Suomessa. Valtalaki ei kuitenkaan tullut koskaan voimaan koska Venäjän väliaikainen hallitus hajotti Suomen eduskunnan.

Venäjän väliaikaisen hallituksen kukistuttua bolsevikkien Lokakuun vallankumouksessa marraskuussa 1917 Suomen eduskunta halusi irtautua Venäjästä mahdollisimman nopeasti. Hallitus jakaantui kuitenkin kahtia, porvaristo olisi halunnut tunnustuksen itsenäistymiselle länsimailta, kun taas sosiaalidemokraatit halusivat tunnustuksen Venäjän bolsevikkihallitukselta. Epäselvässä tilanteessa Suomen eduskunta julis-

Kansanvaltuuskunnan 5 pennin kolikko vuodelta 1918.

Suomen kuninkaaksi kaavailtu Hessenin prinssi Friedrich Karl postikortissa.

P. E. Svinhufvud, Suomen ensimmäinen valtionhoitaja postikortilla kuvattuna suojeluskunta puvussaan.

tautui korkeimman vallan haltijaksi 15. marraskuuta.

P. E. Svinhufvud kokosi itsenäisyysmiehistä uuden senaatin eli hallituksen, joka aloitti toimintansa marraskuun lopussa. Uuden hallituksen tärkein tehtävä oli Suomen pikainen itsenäistyminen. Svinhufvudin senaatti luki 4.12.1917 eduskunnalle laatimansa itsenäisyysjulistuksen, jonka eduskunta hyväksyi 6.12.1917 äänin 100–88. Itsenäisyysjulistuksen hyväksymispäivä 6.12. vakiintui myöhemmin Suomen Itsenäisyyspäiväksi.

Svinhufvudin hallitus lähetti heti tunnustamispyyntöjä naapurimaille ja keskeisille valtioille Euroopassa, nämä kuitenkin pidättivät tunnustamasta Suomen itsenäistymistä ennen kuin tunnustus olisi saatu entiseltä emämaalta, Venäjältä. Svinhufvud oli vastahakoinen pyytämään tunnustusta Venäjältä, koska ei halunnut tunnustaa bolševikkihallitusta lailliseksi vallanpitäjäksi Venäjällä. Kuitenkin Suomen senaatin valtuuskunta matkusti Pietariin 29.12.1917 virallisen tunnustamispyynnön kanssa. Kansankomisaarien neuvosto antoi tunnustusesityksen 31.12.1917, tämä ei kuitenkaan riittänyt Suomen valtuuskunnalle, vaan tunnustus haluttiin itseltään Leniniltä. Keskuskomitea vahvisti päätöksen 4.1.1918 ja tämän jälkeen myös muut länsimaat alkoivat tunnustaa Suomen itsenäisyyden.

Itsenäistymisen aikoihin ei Suomessa ollut omaa sotaväkeä. Suomessa

sijaitsevat varuskunnat olivat venäläisiä. Vapaaehtoisia aseellisia joukkoja alkoi syntyä, vasemmistolaisilla oli punakaartit ja porvareilla suojeluskunnat. Kenraali Mannerheimin johdolla suojeluskunnat alkoivat karkottaa venäläisiä sotilaita Suomesta, kun taas punakaartilaiset kapinoivat hallitusta vastaan.

Suomessa syttyi sisällissota, jossa Valkoiset, hallituksen joukot taistelivat Punaisia kapinallisia vastaan. Valkoisten puolella taisteli myös ruotsalaisia ja saksalaisia sotilaita, kun taas Punaisten joukoissa taisteli venäläisiä sotilaita. Sisällissodan aikana Suomessa toimi kaksi hallitusta, Svinhufvudin senaatti ja Punaisten perustama Suomen kansanvaltuuskunta, jonka myös Neuvosto-Venäjä tunnusti Suomen lailliseksi hallitukseksi.

Sisällissodan ratkaisutaistelut käytiin Etelä-Suomessa maaliskuun alkuun 1918. Ylipäällikkö Mannerheimin johdolla valkoiset valloittivat Tampereen ja Viipurin ja noin 13 000 sotilaasta koostunut saksalaisten joukot valtasivat Helsingin ja Lahden. Sisällissota päättyi Valkoisten voittoon saksalaisten avustuksella, tämä tarkoitti Venäjän valtakauden loppumista Suomessa ja Suomi siirtyi saksalaisten vallan piiriin. Suomesta oli tulossa kuningaskunta, kuningaskin oli jo valmiina – saksalaisesta Hessenin prinssi Friedrich Karlista piti tulla Suomen kuningas.

Ensimmäisen maailmansodan pää-

tyttyä Saksan häviöön kuningaskunta hankkeista luovuttiin ja Suomen joulukuussa 1917 saama itsenäisyys astui täysmääräisenä voimaan. Samalla Suomen valtiomuodoksi tuli tasavaltainen demokratia ja valtionpäämieheksi Suomen tasavallan presidentti.

Sisällissodan jälkeen Suomen ensimmäisenä valtionhoitajana toimi P. E. Svinhufvud joulukuuhun 1918 saakka. Tämän jälkeen valtionhoitajana toimi C. G. E. Mannerheim heinäkuuhun 1919 asti, jolloin järjestettiin ensimmäiset presidentinvaalit. Sodan jälkeen Suomen lipuksi valittiin siniristilippu ja vaakunaksi jo Ruotsin vallan aikana käytetty leijonavaakuna. Maamme-laulua oli kaavailtu kansallislauluksi jo heti itsenäistymisen jälkeen, mutta se vakiinnutti asemansa vasta Valkoisten voiton jälkeen.

Venäjän vallan aikana Suomen kolikoissa oli kruunapuoletta Venäjän keisarin monogrammi tai kotkavaakuna. Rahat uudistettiin ja uusiin rahoihin kruunapuoletta tuli leijonakuvio. Jo lokakuussa 1917 ilmestyi itsenäisen Suomen ensimmäinen postimerkkijulkaisu Saarisen malli. Sisällissodan aikana valkoiset teettivät Vaasassa uusia Vaasan mallin merkkejä vuonna 1918, kun vanhat olivat loppuneet ja niiden painopaikka oli punaisten hallussa. Vuoden 1917 Saarisen mallin merkkejä julkaistiin useissa painoerissä aina vuoteen 1929 saakka.

Heikki Virtanen

Vuoden 2018 postimerkkijulkaisuja Suomessa

Postkorttiparatiisin 10-vuotisjuhla Verkatehtaalla

Kymmen vuotta järjestetty Postikorttiparatiisi onnistui hyvin juhluvuoden tapahtumassaan 9. syyskuuta. Kävijöitä Hämeenlinnan Verkatehtaalle saapui aiempia vuosia enemmän, kulttuurikeskuksen arvioiden mukaan 1100–1200. Tapahtumaan oli vapaa sisäänpääsy.

Juhlatapahtumaan varten päivän konseptia oli hieman muutettu. Ensinnäkin kaksikerroksisessa tilassa ”pääesiintyjät”, postikorttitaiteilijat ja heidän fanikerhonsa oli sijoitettu suureen ala-aulaan, ja kauppiaspöydät yläkerran saliin. Toiseksi oli käytössä luontosali, jossa kuultiin monia mielenkiintoisia postikortteihin ja postikorttikulttuuriin liittyviä alustuksia.

Tapahtuman tuottaja Markku Laakso kertoo, että muutokset olivat onnistuneita ja erityisesti päivän ohjelmallisesta osuudesta tuli kiitosta. Yksi tapahtuman vetonaula oli runoilija Heli Laaksonen, joka näytti vetävän erityisesti nuorehkoja naisia. Jopa niin, että tapahtumassa vuosia puuhamiehenä ollut Ahti Paavola sanoi, että keräilyn tulevaisuus on nuorehkoissa naisissa.

Toisaalta tapahtuman tiedottamisessa panostettiin sosiaaliseen mediaan, sillä nuoret eivät ehkä juurikaan lue sanomalehtien tapahtumia-palstoja. Somen hyväksikäytössä Markku Laakson kääntyi nuorempien apuun.

Heli Laaksonen oli yksi päivän alustajista, joka kysyi ”onk postikorttil sija tässä maailman majatalos?”

Markku Laakso alusti itse aiheesta, kuinka postikorteista tuli valtava muoti-ilmiö 1900-luvun alussa ja kuinka ne vaikuttivat kansallistunteeseen ja itsenäistymistahtoon. Marko Kulmala kertoi postcrossingista ja Anita Seppovaara sattumalta löytäneestä postikorttialbumista vuosilta 1898–1903 ja sen avulla selvinneestä nuoren naisen koko elämäntarinasta. Anna Kokki ja Jussi Ronkainen esittelivät kuvakerromusta tuon nuoren naisen ”mahdollisesta” elämästä tänään. Valokuvaaja

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon pöytä Postikorttiparatiisissa. Pöydän takana kuvaushetkellä vasemmalla takana Kalevi Ala-Kotila, Kari Kuusisto ja Pentti Virta.

Taneli Eskolan esityksestä selvisi, että suuri osa suomalaisista valokuvaajista on toiminut myös postikorttikustantajina. Erkki Tuomisen mukaan postikorttien kerääjät tallentavat myös historiaa ja kulttuuriperintöä.

Tapahtumassa oli myös näyttelyitä. Apollon 40-vuotisnäyttelyn osan nähtiin Sinikka Lehtisen ’Sirkus’, Leena Könösen ’Novelty’, Kosti Kallion ’Kortista on moneksi’, Erkki Tuomisen ’Äänilevyhistoriaa’, Ville Wahlströmin ’Enkelit’ ja Pertti Lepäsen ’Housut’. Kokoelmissa nähtiin, kuinka moneen postikortti on taipunut ja kuinka hämmästyttävän monella eri tekniikalla niitä on tehty. Hämeenlinnan Postimerkkikerhon näyttelyssä oli esillä Matti Parkkosen kokoelma ’Sortovuodet Suomessa’ ja Pauli Ihmälän ’Partiotoimintaa Suomessa’. Markku Laakson kokoelman nimi oli ’Oi Maamme. Postikortit ja itsenäistytvä Suomi’ ja Anita Seppovaaran ’Eläintarha’.

Postikorttiparatiisi järjestettäneen taas ensi syksynä, mutta vastuullisena vetäjänä saattaa olla joku muu, sillä Markku Laakso sanoo, ettei hän enää jaksa. Tarvitaan nuorempia tekijöitä.

Heli Laaksonen veti varsinkin nuorempia naisia tapahtumaan. Hän oli yksi tapahtuman alustajista. Hän myös myi omaa korttituotantoaan yhtenä kauppiana. Kuvassa fanit halusivat yhteiseen selfieen Helin kanssa.

Oval Point -keräilytapahtuma Hämeenlinnan Innoparkissa

Hämeenlinnan järjestettiin lauantaina 23. syyskuuta ensimmäinen Oval Point -keräilytapahtuma. Tilaisuus pidettiin Innopark-tekniakeskuksen katutasen aulan ja ravintolan tiloissa, missä käytössä oli yhteensä noin 750 neliötä.

Tarjolla oli filateliaa, kortteja, numismatiikkaa ja muuta keräilyyn liittyvää. Tilaisuudessa järjestettiin myös kolmen tuolloin käynnissä olevan huutokaupan kohteiden näyttö. Esillä olivat Forssan Filatelistikerhon Online-huutokaupan kohteet, Philean lokakuun kansainvälisen huutokaupan Suomi-kohteita ja Postiljonenin Gummesonin Suomi-kokoelman kolmannen osan kohteita.

Kauppiaita oli paikalla kaikkiaan 18. Mukana olivat muun muassa Juha Kauppinen Tampeerelta, Juhani Kemi Oulusta, Merkki-Albert, Lauri Peltonen Oy, Tero Sisto Tampereelta, Suomen Filateliapalvelu Oy/ Oy Hellman-huutokaupat, Vesa's Worldwide stamps ja Ari Virtanen Nokialta. Kerhoista mukana olivat Forssan, Hyvinkään, Hämeenlinnan ja Riihimäen Postimerkkikerhot sekä Etelä-Hämeen numismaatikot. Kauppiaspaikat olivat ilmaisia, samoin pääsy tilaisuuteen.

Tilan ravintola tarjoili edulliseen hintaan keittolounaan ja kahvilan palvelut. Tapahtumassa oli Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 20 kehyksen näyttely.

Tilaisuuden vastuullisena järjestäjä oli Esa Kärkäs, jonka mukaan tapahtuma onnistui ensimmäiseksi kerraksi verrattain hyvin. Näin voidaan päätellä myös mukana olleiden kauppiaiden kommentteista. Tapahtuman yksi pääideoista oli koota yhteen käynnissä olevien huutokauppojen näyttöjä, jolloin yksittäinen huutokauppojen asiakas voi tutustua useamman huutokaupan tarjontaan samalla kertaa. Tämä onnistui ja vastaavaan pyritään ensi vuonna, jos tapahtuma uusiin. Huutokaupat myös määrittelevät

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon pöytä oli tilaisuuden ovensuussa. Pöydän takana Kalevi Ala-Kotila ja Kari Kuusisto.

tapahtuman ajankohdan ja otollinen hetki on yleensä syyskuun puolivälin paikkeilla. Näyttöjen mukanaolo on yksi keskeinen asia, joka erottaa tämän tapahtuman muista.

Yksi asia, mihin tulevaisuudessa on kiinnitettävä huomiota, on parempi tiedottaminen ja markkinointi lähisuudulla. Esa Kärkäs toivoo, että paikalla olleet kertoisivat rohkeasti havainnoistaan ja ideoistaan tulevaa varten.

Tapahtuman kävijämäärään ei olla tyytyväisiä. Siihen vaikutti päälle-

käiset tapahtumat sekä edellisenä ja seuraavana viikonloppuna olleet muut keräilytapahtumat. Vieraita tapahtumassa oli Kuopiota myöten, mutta lähisuudelta ja Helsingin suunnasta pitäisi houkutella jatkossa enemmän.

Tilat Innoparkissa olivat hyvät, suorastaan loistavat tällaiselle tapahtumalle: oli tilaa ja valoa, hyvä ja edullinen ravintola ja parkkipaikkoja riittävästi. Tiloja kehuivat monet paikalla olleet, myös kauppiat.

Valtaosa pöydistä kylpi valossa suurten ikkunoiden edessä, niin Riihimäen Postimerkkeilijäin pöytäkin. Myymässä Markku Koivuniemi Esa Aaltosen katsellessa.

Valkeakosken Filatelistit 70 vuotta

Valkeakosken Filatelistit ry perustettiin 24.10.1947. Aika oli erilaisten yhdistysten perustamisen kulta-aikaa. Yhdistyksen perustamisen puuhamiehenä toimi Jouko K. Järviö, josta tuli myös perustetun yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja. Näyttelytoiminta lähti käyntiin varsin ripeästi, sillä jo seuraavana vuonna eli 1948 osallistuttiin harrastenäyttelyyn Tietolan koululla. Seuraava näyttely oli vasta vuonna 1957.

Kun nuoriso-osaton vetäjäksi saatiin vuonna 1966 opettaja Leo Koskilainen lähti yhdistyksen näyttelytoiminta todelliseen nousuun. Näyttelyitä on ollut käytännöllisesti katsoen joka vuosi. Merkittävien näyttelyistä oli vuoden 1976 pohjoismainen NORD-JUNEX-76 -nuorisonäyttely, jonka yhteydessä oli myös Valkeakosken ystävyyskaupunkien VALKEAKOSKI-76 postimerkinäyttely.

Valkeakosken Filatelistien ”kultakausi” osui 1970- ja 1980-luvuille, mutta toinen ”kultakausi” on juuri nyt, sillä TAVASTFORUM-yhteisö eli Hämeenlinnan lähiympäristöjen kerhot vieraillessaan naapurikerhoissa on vireyttänyt ja monipuolistanut monien hämäläiskerhojen toimintaa.

Vuosittaista näyttelytoimintaa on jatkettu lähes yhtäjaksoisesti näihin päiviin asti. Viimevuosina ongelmana on ollut sopivan näyttelypaikan löytäminen, sillä näyttelypaikkojen vuokrat ovat ”karkaamassa” käsistä. 70 vuoden aikana Valkeakosken Filatelistit on järjestänyt noin 50 postimerkinäyttelyä. Juhlavuonna saimme näyttelypaikaksi Myllysaaren Museon Gondolisalin, joka näyttelypaikkana oli erinomainen. Sijainti oli keskellä kaupunkia ja näyttelypaikalla ei ollut yhtään rappusta. Näyttelyvieraili lisäksi mahdollisuus tutustua ilmaiseksi museon näyttelyihin sekä Suomen Jalkapallomuseoon.

Juhlänäyttelyssä oli esillä yli kaksikymmentä kokoelmaa. Yleisön mielestä mielenkiintoisimmat kokoelmat

Suomen Filatelistiliiton hallituksen jäsen Marcus Olli luovuttaa ison hopeisen Pro Philatelia-mitalin juhliivan yhdistyksen puheenjohtajalle Heikki Heinolle.

Näyttely järjestettiin taustalla vasemmalla näkyvässä rakennuksessa.

olivat Valkeakoski-postikortit ja käsin ommellut kauniit kukkakortit. Näyttelyn teemana oli luonnollisesti Suomi 100. Tästä johtuen mukana oli useita kokoelmia, jotka liittyivät omaan paikkakuntaamme, Suomen historiaan, talvi- ja jatkosotaan tai toiseen maailmansotaan.

Paikalla oli myös jonkin verran kauppiaita ja eri kerhojen myyntilaitteita, joista yleisö sai kartutetuksi omia kokoelmiaan. Yleisöä kävi mukavasti eli noin 150 henkeä huo-

nohkosta säästä huolimatta.

Näyttelyn yhteydessä luovutettiin juhliivan yhdistyksen puheenjohtajalle Heikki Heinolle Suomen Filatelistiliiton iso hopeinen Pro Philatelia -mitali. Mitalin kävi luovuttamassa liiton hallituksen jäsen Marcus Olli. Varsinaisesta 70-vuotisjuhlalla ei järjestetty, mutta kerhon kokouksessa 19.10. juotiin kunnolliset kakkukahvit.

Heikki Heino

Riihimäen keräilytapahtuma 1.10.2017

Riihimäen lokakuun alun keräilytapahtuma sujui vanhaan malliin, pitkämatkalaisina myyjinä oli mukana tällä kertaa Hintsanen Lappeenrannasta ja Holmberg Salosta.

Alun perin myyjiä oli tulossa kaikkiaan 22, mutta viime tipassa tuli 4 peruutusta, joista kolme ilmoitti ajoissa ja yksi nimeltä mainitsematon teki oharit. Siitä huolimatta saatiin tupa täyteen kauppiaita.

Kävijöiden joukossa näkyi aika monta uutta, ennen näkemätöntä naamaa. Kävijöitä riitti puoleen päivään asti kohtalaisesti, muutamien myyntipöytien ympärillä oli aika ajoin oikein tungosta, ainakin Koivuniemen Markkulla oli istumapaikoille jonotusta ja Västäräkin pöydän vierelle oli Virran Pena varannut seisomapaikan, kerhon pöytä ei kuulunut siihen sarjaan.

Riksun kingit Markku ja oikealla Hessu.

Iltapäivällä sitten hiljeni sen verran että kauppiailikin oli paremmin aikaa tutustua toistensa tarjontaan.

Riihimäen kerhon pöydästä meni kortteja ja merkkejä tasapuolisesti ja myynti oli ihan hyvä. Joidenkin mielestä merkit meni kortteja paremmin tällä kertaa.

Lindholmin Kari hoiteli apupoikensa kyökkipuolen tyylikkäästi maistuvilla kaffeilla munkkien ja munaleipien kera.

Seuraava keräilytapahtuma on kerhomme 70-vuotisjuhlanäyttelyn yhteydessä 24.–25.2.2018 HYRIAN tiloissa Sakonkatu 1, Riihimäki.

Reijo Myller

Iltapäivän rauhaa, Hintsanen Lappeenrannasta.

Virran Pena tarkkana niin kuin moni muukin.

Forssan pyhäinpäivän keräilytapahtuma

Forssan Filatelistikerhon 26:n kerran järjestetty pyhäinpäivän keräilytapahtumaa vietettiin 4.11. Kuten tavaksi on tullut, oli myyntipaikat varattu viimeistä sijaa myöten. Viimeiset varmistukset tulivat torstaina, eli siihen asti näytti jopa tukalalta saada kaikki mahtumaan. Ulkomaiden edustajina toimivat ruotsalaiset Rolf Lek ja NOVA:n Göran Heitz. Muutama uusikin kauppias oli saapunut paikalle, joten vaihtuvuuttakin oli havaittavissa.

Yleisölle ovet aukenivat kello 9. Innokkaimmat penkojat olivat myyntipöytien ääressä, kun osa myyjistä vielä järjesteli tavaroitaan. Pienestä tiheysasteesta aamulla ei näyttänyt olleen haittaa, vaan yleisöä kävi tasaisena virtana iltapäivän kello 14 asti.

Pääsääntöisesti syksy on ollut hie-
man rauhallisempi tapahtuma kuin
pääsiäislauantain tapahtuma. Myyjät
ja ostajat olivat tyytyväisiä tapahtu-
maan ja varauksia tehtiin keväälle.
Oli myös ”ainaisvalittaja” (mukana
50 kertaa), joka sanoi myynnin olleen
kehnoa, mutta samaan hengenvetoon
varasi paikan seuraavaan tapahtu-
maan.

Toinen kerhon postikortista.

Samaan aikaan olleen kerhon nettihuutokaupan näytössä kävi jonkin verran tutkijoita. Sitä vastoin arviointipisteellä oli ruuhkaa ja muutamia jättöjä saatiin samalla. Myös yhteydenottoja tapahtuma poiki mukavasti.

Kerhon joulukortti saatiin nipin napin tilaisuuteen, eli haettiin painosta perjantaina iltapäivästä. Järjestysnumeroltaan kortti 54 esittää nykyistä ’Kahvila Wanhakoulua’. Alkujaan

rakennus valmistui 1891 ja siinä toimi Viksbergin koulu vuoteen 1907. Tämän jälkeen siihen remontoitiin asuntoja useammalle perheelle. Pienistä hankaluuksista johtuen omakuvamerkki on tulossa joulumyyjäisiin mennessä.

Jukka Kivistö

Ensimmäinen kuva tapahtumasta kello 9.10 eli juuri avauksen jälkeen.

Keräilijä Pauli Ihamäki maailman keräilytoreilla

Prahan tunnettu keräilytapahtuma Sberatel oli tänä vuonna vain kaksipäiväisenä 8.–9.9. kaupungin vanhan lentokentän tuntumassa näytelyhalleissa. Olin siellä tunnetun filatelistin ja Itä-Euroopan tuntijan Seppo Laaksosen kanssa. Pääsimme sinne jo edellisiltana. Ilmoittauduimme lehdistön edustajina. Kirjoitin omaan rintalappuuni Tavastforum. Kaikki ovet avautuivat lehtemme edustajalle.

Perjantaina myyntitapahtuman avauduttua tungos oli valtava. Tuskin läpi pääsi käytävillä. Onneksi hankintoja oli päässyt etukäteen tekemään. Numismatiikka oli selvästi voittanut alaa filatelialta. Mitalit olivat sivuasia ja puhelukortteja oli vain yhdellä kauppialla. Lauantai oli selvästi hiljaisempi. Puolilta päivin alkoivat alennusmyynnit. Tapahtuma on hyvä niille, jotka keräävät ulkomaisia kohteita ja aiheita. Toki sieltä kotimaan kohteitakin löytyi.

Prahan keräilykerho kokoontuu keskiviikkona iltapäivällä ja sunnuntaina aamulla metro A -linjan asema Strasnican tuntumassa. Poikkesin molempina aikoina. Keskiviikko oli hyvä. Sunnuntaina satoi. Kiersimme muutamat Prahan liikkeitä kohtalaisen tyytyväisinä.

Vuoden 2018 elokuussa on Prahasa iso kansainvälinen näyttely ja tuo Sberatel-tapahtuma ilmeisesti syyskuun alkupäivinä. Eriaikaisuus harmittaa, jollei mitään muutosta tapahdu sitä ennen.

Tshekin partiolaisten (Junak) keräilykerholla oli vuositapahtumansa lokakuun 14. päivä päärautatieaseman kulttuurisalisissa. Toista sataa keräilijää siellä vieraili myyden, ostaen ja vaihtaen merkkejä, kortteja ja kirjallisuutta ynnä muuta. Sain korttikokoelmaani puolen tusinaa uutta ennen näkemättöä kohdetta ja ylimääräisistäni luovuin sikäläiseen halpaan hinta- ja vaihtotasoon. Tshekissä tuotetaan uutta tavaraa aivan poikkeuksellisen

Tshekkiläinen huumorikortti.

paljon, kun partiomarkkinoita vielä on. Filatelia on hiipumassa, kun vanhat parrat ovat nukkuneet pois. Muu keräily kukoistaa.

Olin lähisukulaisten oppaana viikonlopun, joten keräily supistui vain yhteen käyntiin ja kolmen tunnin tapahtumaan. Kaupungissa oli vielä kesäistä. 70-vuotiaalle julkinen liikenne oli ilmaista, joten sitä reissattiin. Ruoka oli hyvää ja juomat luonnollisesti myös. Tunnettu käyntikohde: Kommunismin museo oli muuttanut uusiin steriileihin tiloihin. Sen tunnelma oli aivan toinen, mutta tietoannos

selkeä. Vaikka turismin päävuoden aika oli jo ohi, olivat keskustan kävelykadut ja Kaarlen silta lähes tungokseen asti täynnä turisteja – paljon Aasiasta.

Brysselissä ja Leuvenissä

Pikakäynnillä EU:n pääpaikalla tuli taas kerran ihailtua Brysselin keskustorin ilmettä. Vanhimmat talot ovat 1600-luvun lopulta, joten ihmetellä täytyy sen ajan varoja ja osaamista. Kultaukset äkkiä himmenevät nykyajan kaupunki-ilmassa. Yhdessä

Sberatel-keräilytapahtuman kortti.

kaupassa myytiin 250 eri olutlaatua, joten tarjontaa riitti. Kävin oluita ja tykötarpeita maistelemassa A la Morte Subitee -ravintolassa, joka on yli sata vuotta ollut paikallaan. Sotilaita partioidi kaupungilla ja sen asemilla. Pahaan on varauduttu.

Entisellä postimerkkikadulla Rue du Midillä on enää yksi oikea postimerkkiliike ja yksi korttikauppa. Muutaman partiopostimerkin ostin. Suomen korteissa oli pari 1898 lähetettyä Helsingin sommitelmakorttia 50 euron kappalehintaan. En raaskinut, vaikka olivat ehjiä, kulkeneita ja merkitkin tallella. Siellä ne ovat vielä vuodenkin kuluttua, jos liike on vielä paikallaan. Toki kadulla oli tarvike- ja rahaliikkeitä ja huutokauppahuoneita. Ajat muuttuvat. Kivijalkakauppoja ei ole ehkä kohta missään?

Hiukan olivat turvatoimet yksikertaisuneet, joten matkaaminen eli laukujen raahaamisen sujui. Brysselissä tapaa aina tuttuja. Niin kävi nytkin.

Belgialainen partioaiheinen maksimikortti.

Junalla ajoin Brysselin ja Leuvenin välillä sukkelaan ja sujuvasti. Leuvenissa oli partiolaisten vuosittainen keräilytapahtuma. Nyt en ollut ainoa suomalainen. Kauppiaspöytiä oli yli 120, joten katsottavaa löytyi. Alan

keräilyssä puseromerkit ja muistoesineet olivat etusijalla. Toki postikortit ja kirjat olivat vielä suosiossa. Yllättävän paljon maailmalla kerätään partiovöiden solkia. Niistä on tehty kuvallisia luetteloita. Minultakin kysyttiin Afganistanin harvinaisuuksia, ikään kuin minulla niitä voisi olla. Suomessa on harvinaisia solkia: Vapaan partiorhymän, Toimen poikien, Riddargossarna ja oman aikani eräpoikavyö. Pääsin eroon ylimääräisistä muuttaman kilon verran, mutta tavaraa riittää vielä vuosiksi. Kunhan vain jalat kestäisivät ja kärsivällisyys sekä rahat matkanteossa. Muutaman maksimikortin löysin kokoelman täydennykseksi. Jos keräilyalue on kansainvälinen, on reissuja tehtävä. Suomi on aika kaukana. Kovasti houkuttelivat Keski-Euroopan tapahtumiin. Matkat ovat pitkiä ja kalliita täältä Euroopan reunalta.

Pauli Ihmäki

Hämeenlinnalaisia liikemiehiä – Alexander Bogdanoff

Alexander Semenovits Bogdanoff syntyi 15.11.1823 Haminassa. Varsinaisen uransa liikemiehenä hän teki tultuaan Hämeenlinnaan 1849. Ennen sitä oli hän ollut jo osakkaana Pohjois-Karjalan, Enon Herajoelle perustetussa kupariruukissa.

Hämeenlinnassa hän aloitti kauppiaina ja viinatehtailijana. Hämeensaaren viinatehtaan tuotteita myytiin hyvällä tuotolla ja venäläinen sotaväki täytti varastojaan A.Bogdanoffin kaupasta. Ei ollut epäilystäkään, etteikö hän olisi kuulunut Hämeenlinnan hyvin menestyneiden kauppiaiden joukkoon.

Asiakirjoista selviää, että kun Linankasarmien aluetta rakennettiin, niin kasarmien edessä oleva kenttä oli vielä osittain paikallismajuri Starckin viljelysmaata. Se piti saada kuntoon palvelemaan sotaväen tarpeita. Tämän työn otti hoitaakseen kauppias A.Bogdanoff, joka tasoitutti

Alexander Bogdanoff (1823–1878). Oikealla Bogdanoff kaulassaan keisarilta 1867 saatu kultamitali Pyhän Vladimirin ritarikunnan nauhassa

alueen 700 ruplan korvausta vastaan vankityövoimaa käyttäen.

Menestynyt liikemies oli myös hyväntekijä, joka auttoi monin tavoin kaupunkilaisia. Hän järjesti kaupunkiin tilan, jossa voitiin paistaa hätäapuna leipää tarvitseville. Samoin hän

antoi paikan köyhäinmajatoiminnalle vapaaseen käyttöön ilman ”maksun vaatimusta”.

Hartaana ortodoksina oli myös uskonto lähellä hänen sydäntään. Kun paikallinen seurakunta etsi paikkaa omalle kirkkolleen, niin Bogdanoff

tarjosi käyttöön kirkoksi Palokunnan-
kadun (Brykinkadun) ja Sibeliuksen
kadun (Läntinen linnakatu) kulmassa
sijainnutta puusepänverstaasta. Talos-
ta kunnostettiin nykyisen linja-auto-
aseman lähelle ortodoksikirkko, joka
sitten 1960-luvulla purettiin paikalle
rakennettujen kerrostalojen tieltä.

A.Bogdanoffin teot palkittiinkin
1867 arvokkaasti. ”Hyödyllisestä toi-
minnasta tehdyn ilmoituksen johdosta
on Hänen Keisarillinen Korkeutensa
suvainnut lahjoittaa Hämeenlinna-
laiselle kauppiaille A Bogdanoffil-
le kultamitalin päällekirjoituksella
”uutteruudesta” kannetavaksi kaulassa
Pyhän Vladimirin ritarikunnan nau-
hassa.” Vuonna 1877 tuli vielä nimitys
Ritariksi Pyhän Stanislai tähdistön 3.
luokkaan.

Alexander Bogdanoff kuoli 54-vuo-
tiaana vuonna 1878. Hänen poikansa –
myös Alexander (1856–1906) – jatko-
i isänsä uraa Hämeenlinnassa kauppiaa-
na ja pankinjohtajana.

Matti Parkkonen

Ehio Tampereelta Hämeenlinnaan 22.9.1892.

*Alla Esso-kyltin takana ortodoksinen
rukoushuone.*

*Varakas Bogdanoff-suku omisti Raatihuoneen vieressä oikealla olevan torinlai-
dan tontin. Hämeenlinnan Suomalainen Säästöpankki rakennutti 1920-luvulla
paikalle komean pankkitalon, alla.*

Torpalla tavataan taas 27.1.2018, kello 10–15. Tapahtu-
mapaikkana on Idänpään torppa Papinniityntien ja Torpan-
tien risteyksessä. Myyntitapahtumassa on paikalla lähitie-
noon kerhot myyntilaitokineen ja -pöytineen ja muutamia
kauppiaita. Tilaisuudessa on myös huutokauppa. Puffetissa
on tarjolla kahvia ja muita virvokkeita ja pikkupurtavaa.

Riihimäen Postimerkkeilijäin 70-vuotisjuhlanäyttely
24.-25. 2. 2018, Hyvinkään postimerkkikerhon kanssa
HYRIAN tiloissa Riihimäellä, Sakonkatu 1. Näyttelyssä
kehyksiä on noin 200. Vapaa pääsy!
Pöytävaraukset: Reijo Myller, 040 721 7709, reijo.myl-
ler@suomi24.fi

Tulevia tapahtumia

Joulukuu 2017

HÄMEENLINNA: Kerhon itsenäisyysjuhla 5.12. klo 18. Luther-talolla.

TAMPERE: Pienlehtiä ja punkpostia -näyttely 17.11.2017–4.11.2018 Postimuseossa Tampereen Vapriikissa.

Tammikuu 2018

HÄMEENLINNA: Torpalla tavataan keräilytapahtuma la 27.1. klo 10-15 Idänpään Torpalla, Torpantie 16.

TAMPERE: Sata vuotta sitten -näyttely 16.1.–18.2.2018 Postimuseossa Tampereen Vapriikissa.

Helmikuu 2018

RIIHIMÄKI: Riihimäen Postimerkkeilijät ry:n 70-vuotisjuhlanäyttely 24.-25.2.2018 HYRIAN tiloissa, Sakonkatu 1, Riihimäki.

Maaliskuu 2018

HÄMEENLINNA: Antiikki-, taide- ja keräilymessut 10.-11.3. Elenia Areenalla

FORSSA: Keräilytapahtuma pääsiäislauantaina 31.3. klo 9-15 Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17.

Huhtikuu 2018

JYVÄSKYLÄ: Kesfila 2018, Jyväskylä, 7.-8.4.2018.

Kesäkuu 2018

FORSSA: Kesäkokous Kansalaisopiston mökki to 7.6. Opistontie 4, Tammela.

Tavastforum-kerhojen yhteystiedot

Sinä arvoisa lukija, keräilijä! Mikäli keräät postimerkkejä, postileimoja, erikoisleimoja, postikortteja, ensipäivän kuoria, jotain aihetta tai jotain maata tai jotain muuta alaan liittyvää, tervetuloa Suomen Filatelistiliiton jäsenkerhojen toimintaan: ota yhteyttä kerhojen yhteyshenkilöihin.

Kerhot kokoontuvat säännöllisesti, kokoukset ovat mukavia ja viihdyttäviä, niissä voi tehdä edullisia hankintoja tai päästä vaihtokappaleista eroon.

Kokousten ja muun ohjelman päivämäärät ovat kerhojen yhteisen Tavastforum-lehden kerhosivulla ja tapahtumakalenterissa. Useimmilla kerhoilla on myös omat nettisivut Suomen Filatelistiliiton sivustoilla. Ohessa Tavastforum-lehteä julkaisevien kerhojen yhteystiedot: puhelinnumero ja/tai sähköpostiosoite.

FORSSAN FILATELISTIKERHO

Puheenjohtaja Kari Tapola

puh. 040 503 5675

s-posti kari.tapola@skystar.fi

Varapuheenjohtaja Olli Saarinen

s-posti ollisaarinen@elisane.fi

Sihteeri/jäsenasiat Jukka Kivistö

050 650 11,

s-posti jukkaikivisto@gmail.com

HYVINKÄÄN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Jari Lärkä

040 525 2162,

s-posti jari.larka@vantaa.fi

Varapuheenjohtaja Antti Heinonsalo

0400 709 912

s-posti antti@ah-hifisystems.fi

Sihteeri/jäsenasiat Kimmo Matinlassi

040 755 3711,

s-posti kimmo.matinlassi@altiacorporation.com

HÄMEENLINNAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Timo Lilja

040 744 5049,

s-posti timo.lilja@pp.inet.fi

Sihteeri Asko Tyvelä 0400 879 680

s-posti tyvela@kolumbus.fi

Kerhomestari Kalle Pispä

040 724 7329,

s-posti kalle.pispa@luukku.com

JANAKKALAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Kari Bister

040 750 5250

k.grandi@gmail.com

Varapuheenjohtaja Raija Takamäki

050 347 9682,

s-posti raija.takamaki@gmail.com

Sihteeri Raija Takamäki

RIIHIMÄEN POSTIMERKKKEILIJÄT

Puheenjohtaja Heikki Virtanen

044 536 2097,

s-posti pikkuhessu82@gmail.com

Varapuheenjohtaja Kari Lindholm

040 755 4340,

s-posti kari.lindholm@luukku.com

Kerhon yhteyshenkilö

Markku Koivuniemi 040 723 5562

TOIJALAN POSTIMERKKKEILIJÄT

Puheenjohtaja Tomi Nieminen

s-posti

postia@toijalanpostimerkkeilijat

Varapuheenjohtaja Veli Peltonen

VALKEAKOSKEN FILATELISTIT

Puheenjohtaja Heikki Heino

040 779 8416

Sihteeri Kari Peltola

0400 697 998,

s-posti isannointipeltola@pp.inet.fi

Hyvää itsenäisyyspäivää!

Posti Green

TOMMY HILFIGER

KULTAKESKUS
OUTLET

Kauppakeskus Goodman
Kaivokatu 7 Hämeenlinna
040- 455 5545
outlet@kultakeskus.fi